

Repetitie 24 januari:

Ellen regisseert Emelie als hoe mijn regisseur haar zou aanpakken (roleplay) Emelie speelt in de outfit waarin ik heb gespeeld.

Wat? Repetitie “Motie van wanorde” (grenzen opzoeken)

Waar? Ruimte van Fameus

Wie? Regisseur: Ellen, speler: Emelie

Emelie had de vorige repetitie aan mij gevraagd om haar eens te regisseren hoe mijn regisseur mij heeft geregisseerd toen. Zinnen die hij gezegd heeft, dingen die hij gedaan heeft. Zodat zij kon voelen hoe ik mij toen gevoeld heb. Het zelf ervaren. Ook heeft zij de kledij die ik toen heb moeten dragen gepast en daarin gespeeld, zodat ze ook dat gevoel beleven.

“Roleplay” (ik speel mijn regisseur)

Zinnen die ik kan gebruiken:

- “Ik vind dat knap, dat jij dit doet.”
- “Jij bent een goede actrice, ik weet dat.”
- “Ze speelt gewoon jezelf.”
- “Korte kledij is toch geen probleem voor jou.”
- “Raak je lichaam wat meer aan.”
- “Je moet seks uitstralen.”
- “We doen het op mijn manier.”
- “Gebruik je lichaam.”
- “Ik wil dat ge met u tetten schud.”
- “Dit is mijn visie, en ik luister niet naar wat anderen zeggen. Ik hou mij sterk vast aan mijn visie.”

MIJN VISIE als regisseur:

Mijn regisseur is van de oude generatie en daardoor is zijn beeld op vrouwen zeer verouderd. Hij is ook auteur van verschillende stukken. Hieronder staan enkele aspecten van hoe hij zijn visie invult:

- Seksistische en racistische humor zijn grappig.
- Vrouwen staan ten dienste van mannen.
- Vrouwen dienen als accessoires voor de mannelijke hoofdrol spelers.
- Hakken, korte kleedjes of rokjes
- Jonge meisjes → hoe bloter hoe beter
- Weinig regie
- Ellen Thienpont is een karikatuur
- Vrouwen zijn lustobjecten

Emelie ging door deze oefening/ dit experiment meer verleidelijker spelen en gebruikte haar lichaam meer tijdens de scène. Dit is sterk om fysiek de boodschap over te brengen. Ze vond het wel vreemd en voelde zich er niet helemaal comfortabel bij. Emelie is een speler die sterk is in fysiek spel, toch vond ze het spelen van dit personage niet makkelijk.

Met de kledij van het stuk spelen:

Bij dit experiment speelde Emelie gek genoeg meer sexy. Dus de kledij hielp wel om zich meer in te leven in het personage. Ze voelde zich enorm oncomfortabel. Onveilig minder, omdat het in een veilige omgeving was, alleen met mij. Toch gaf ze meteen aan dat ze deze kledij niet wilde dragen op de voorstelling zelf voor publiek. Ze zou zich dan wel onveilig voelen, omdat ze het voor een publiek moet spelen. Hier gaf ze meteen haar grenzen aan.